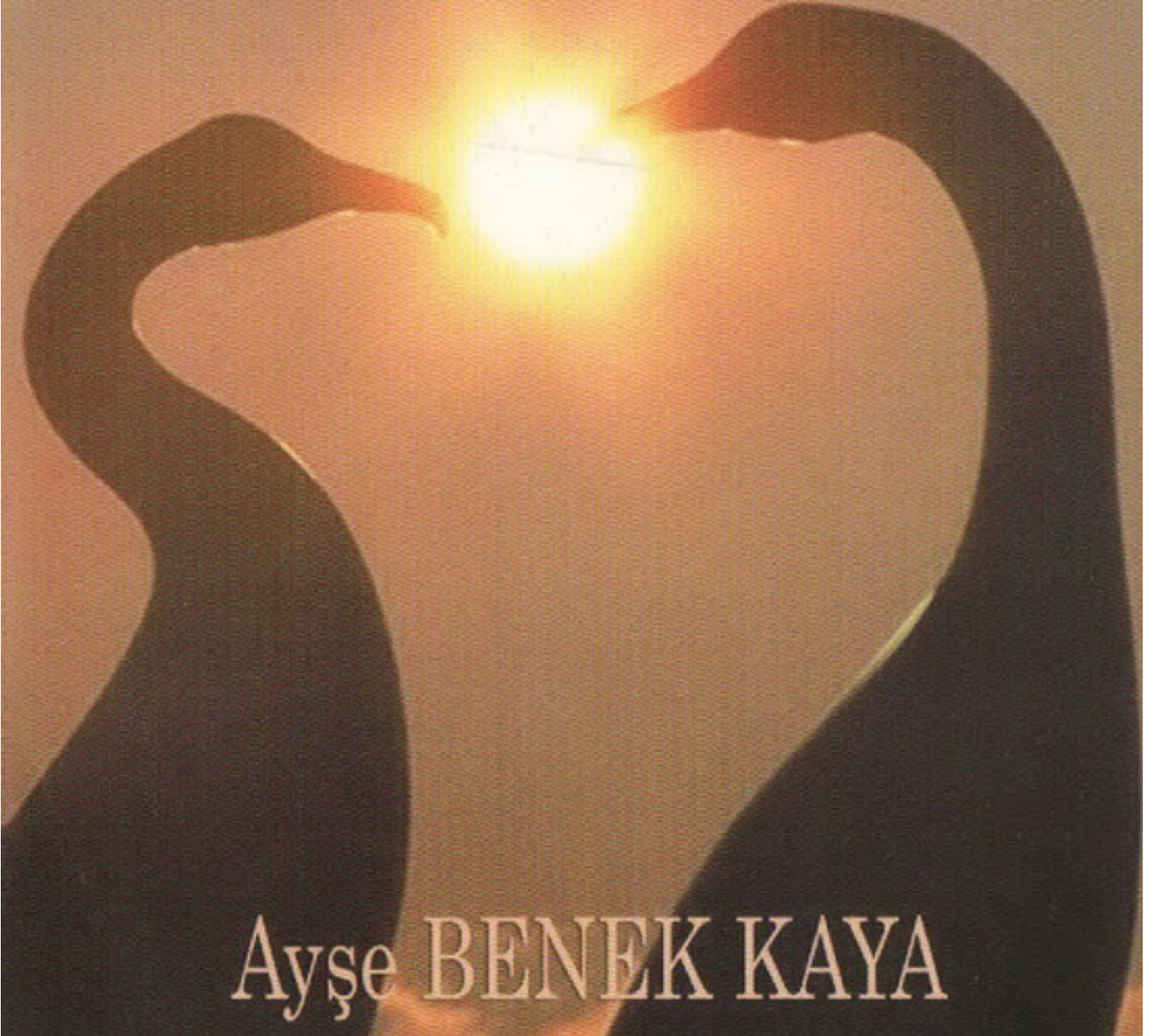

Âşık İsmetî

TEPEDEKİ IŞIK

Divanî Şiirler

Ayşe BENEK KAYA

Âşık İsmetî

TEPEDEKİ IŞIK

-Divanî Şiirler-

Ayşe BENEK KAYA

Sivas-2002

Yazılım ve baskı : **ESFORM OFSET**
Basıldığı yer : **SİVAS**
Basıldığı yıl : **2002**

İSBN : **975-95528-3-3**

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖNSÖZ**İSMETÎ'NİN DÜŞÜNCE VE RUH DÜNYASI****ŞİİRLERİ**

- 1 KAPI GÜZELİ
- 2 İSTEMEM
- 3 DOSTLUK
- 4 SEVDİĞİM
- 5 AKIBET
- 6 KORKU
- 7 KALDI
- 8 ZAMÂNE
- 9 DUYNAMAZ MISIN
- 10 AIDS HASTALIĞI
- 11 EFENDİM
- 12 GÜL İÇİNDE
- 13 TELEVİZYON
- 14 ASLIM
- 15 İSTİKBÂL
- 16 MERTLİK
- 17 SERMAYE
- 18 ÖLÜM
- 19 TRAFİK
- 20 BİZ-SİZ
- 21 YILBAŞI YILANBAŞI

- 22 DÜŞÜNÜRÜM
- 23 SEZMELİ
- 24 YAZIK OLDU
- 25 FİLİSTİNLİ
- 26 İNANMA
- 27 RAKINAMEYE CEVAP
- 28 TİTRES
- 29 VAR
- 30 YÜREĞİN SIZLAMAZ MI
- 31 GÖNÜL
- 32 DOĞRU
- 33 ŞİMDİLİK
- 34 İNAN KI
- 35 ÇAĞDAŞ OLALI
- 36 TİRYAKİ
- 37 OLUR BURDA
- 38 İŞTE BÖYLE
- 39 YOKSULUN YERİ YOK
- 40 FANİ DÜNYA
- 41 YATMIŞ UYKUDA
- 42 BİLENE
- 43 YOKUŞUN İÇİNDEYİM
- 44 ZAMAN OLUR
- 45 KARABAĞLI GARDAŞIN
- 46 İNSAN HAKLARI
- 47 KARABAĞ
- 48 ÖĞRENDİM
- 49 AHVÂL
- 50 YOLCUYUM
- 51 BEKLER DURUR
- 52 BOSNA-HERSEK

- 53 BELLİ DEĞİL
- 54 YAŞIYORUM
- 55 SAYDI BİZİ
- 56 DEMİR ÇELİK
- 57 YAZIMDA
- 58 İHTİYARLIK
- 59 GİDİYORUM
- 60 ŞAKŞAKÇILAR
- 61 SİTEM
- 62 BİLİR BUNU
- 63 YÜREĞİMİN YARASINDA
- 64 NE DEYİM
- 65 BU SAYFA
- 66 AĞIR GELİR
- 67 ERMİŞLERİN
- 68 DÜŞÜNCEMİN TERİ
- 69 AVRUPA
- 70 SÖZ KÂR ETMEZ
- 71 DIŞ BİLİYOR
- 72 VARIMIŞ
- 73 DAVUL
- 74 ALINMAZ
- 75 GÖZ

ÖNSÖZ

Yüzyıllar boyu bağrından çıkardığı âşıklara, yine yüzyıllar boyu kucak açan bir Anadolu şehridir Sivas... Âşıklar ise, bu güzelim şehrin bize ve halk edebiyatına en büyük ve karşılıksız armağanıdır. Sivas, âşıklar bakımından oldukça zengindir. Hatta bir deryaya sahiptir. Bu deryada bir damla olan İsmetî ise, deryaya karışmayı hak eden âşıklardan sadece birisidir.

Edebiyatımızda *aruz* ile yazılan şiirlerin ayrı bir güzelliği vardır. Aruz, hece vezni ile şiir yazan âşıkların hep uzağında kalmış, âşıklar, onun yabancıları olmuşlardır. Ancak aruzdaki rahat söyleyişe de hep özenilmiştir. İşte *divan tarzı* şiir yazma isteği bu ihtiyaçtan doğmuştur. Rahat söyleme ve yazma kolaylığı olan bu tarz, daha çok ilâhi ve tasavvufî konularda tercih edilmiştir.

İsmetî' 7, 8 ve 11 hece ile yazdığı şiirlerini daha önceki kitaplarında bir araya getirmiştir. Biz ise, bu kitabımızda İsmetî'nin sadece 14 ve 16'lı hecelerle yazdığı (75) şiirini bir araya getirdik. Bunlardan (59, 60, 61, 63, 66, 68, 69, 72, 73, 74 ve 75) no'lu şiirler 16, diğerleri ise 14 hecelidir. İsmetî, şiirlerinde 7+7 ve 8+8'li durakları kullanmıştır.

Biz şiirleri konularına ve ayaklarına göre de sıralayabilirdik. Ancak âşğın baştan sona katettiği merhaleye vâkıf olabilmek için, şiirleri âşğın yazmış olduğu tarih sırasına göre sıralamayı uygun bulduk.

Divan tarzı Őir geleneği ile yazılmış bu kitabın; bu tarzda yazılmış az sayıda eser bulunduğu göz önüne alınırsa edebiyatımıza katkısı olacağı inancındayız.

Halk Edebiyatına olan sevgimin artmasında, bu konuda yetiŐmemde ve bu kitabın hazırlanmasında beni yreklendiren, bana cesaret veren, çalıŐmam süresince maddi ve manev yardımlarını esirgemeyen sevgili eŐim Dr. Doğan Kaya'ya teŐekkür ederim.

Sivas, 2001

İSMETİ'NİN DUYGU VE DÜŞÜNCE DÜNYASI

1934 yılında Sivas'ın Kâhyalı Köyü'nde dünyaya gelen aşığın asıl adı Abdülkadir Namlı'dır. Fakat o çevresinde İsmet Namlı olarak tanınmaktadır. Bu yüzden mahlas olarak da kendisine İSMETİ'yi alır.

Çok zorlu ve çileli bir yaşantı süren İsmetî, 1959 yılında Çimento Fabrikası'na işçi olarak işe başlar ve 1979 yılında oradan emekli olur.

Âşığın şimdiye kadar yayımlanmış dört kitabı mevcuttur. Bunlar: *Hak Var Dedik* (1970), Doğan Kaya, *Âşık İsmetî* (1984), Kadir Pürlü, *Âşık İsmetî ile Kapı Güzeli* (1989) ve *Gönül Pazarı* (1994)'dır.

Günümüz âşıkları arasında önemli bir yere sahip olan İsmetî'nin şiirlerinde Türk dilinin güzelliği, sadeliği ve akıcılığı göze çarpar. Şiirlerini kaleme alırken; yaşadığı hayatın zorluklarını, aşkını, dostluğu, övgüyü, yergiyi, sosyal gerçekleri, vatan-millet sevgisini, ilâhi duyguları v.b. konuları hep göz önünde bulundurmıştır. Duygu ve düşüncelerinde biçimlendirdiği kelimeleri olabildiğince yalın ve ustaca seçmiştir.

*Düşündükçe ciğerim oluyor lime lime
Halimi anlatayım acaba bilmem kime
Cebimden çıkarıp da baktım ki kimliğime
Doğumum yazılı da ölümüm belli değil (53)*

Onun şiirleri, hayatının ve düşüncelerinin bir kopyasıdır. İnsan, şiirlerini okurken kimi zaman sanki kana kana su içer gibi olur. Kimi zaman da hislenir,

yutkunamaz ve boğazına bir şeylerin düğüm attığını farkeder. Gülümseyerek okumaya başlananan bir şiirde bile birdenbire yüz asılıp, kaş çatılır. Hep düşünceye, hep akla ve hep ruha hitap eder. Bir çok insanın söylemek isteyip de söyleyemediği, içinden geçirip de yüksek sesle haykıramadığı şeyleri hem yürekli hem de akılcıca söyler. Velhasıl, şiirleri okudukça derin anlamlar taşır, okudukça düşündürür ve okudukça güzelleşir.

İsmetî'nin kendine dair yazdığı şiirlerde hayatın ona verdiklerinden çok vermediklerini görürsünüz. "Senin kaygın yüzünden nice döktüm terimi" diye yakınan âşık, yaşadığı hayatın zorluklarını her fırsatta dile getirir.

*Zorlukların içinden işte geldim şu ana
Öteyi anlatamam geçmişim dün de kaldı
Vefasızlık ettiler umutlar böyle bana
Kazandığım ne varsa heybemde handa kaldı (7)*

*Şu dünyaya gelmişim bilemedim ne diye
Umutlarım aldattı. "Bugün yarın he!" diye
Susadıkça sıcakta zehir içtim su diye
Başkasına rastladım parmağı bal içinde (12)*

İsmetî'nin şiirlerinde öne çıkan bir konu da sevgi ve dostluktur:

*Nasıl gelip geçmiştir bakarım şöyle düne
Dünümü düşünmeden bakamam doğan güne
Dostumun dar gününde kalkan olur üstüne
Ondan evvel canımı orada ben veririm (3)*

*İsmetî der olandan neden ibret alınmaz
Zaman ömrün atıdır gider yolda kalınmaz
Kesemi arasınlar metelik yok bulunmaz
Gönlümdeki sevgidir bende olan sermaye (17)*

Ülke gerçeklerini devamlı göz önünde bulunduran âşık, öğüt, övgü, yergi dert ve şikâyet şiirlerini meydanlara coşku ile hitap eden bir hatip edasıyla söyler:

*Merhametler kalmadı yürekler taşa döndü
Acılar sınırını aştı böyle zamane
O eski sevgi saygı şimdilik düşe döndü
Neyleyim beter doldu taştı böyle zamane (8)*

*Geceler sabahlara türlü oyun ediyor
Bunu böyle gördükçe kusurdan saymaz mısın
Gölgemiz gövdemizden uzaklara gidiyor
Yolunun üzerine taşları koymaz mısın (9)*

*Vatanımız uğruna her zaman coşup taşık
Dal kökünü sevmiyor farkına varıp şaştık
Asıldan uzaklaşıp yabana yakınlaştık
Tarihler ters yazıldı yıllara yazık oldu (24)*

*Yaşadığım devirde yolsuzluklar gördükçe
Sabrımın sınırında zorlanıyom ne deyim
Neyleyim soyguncular devlet malı vurdukça
Dolup taşan öfkemden arlanıyom ne deyim (64)*

Gündemi sürekli işgâl eden sosyal konular da İsmetî'nin kaleminden nasibini alır. Ülkenin içinde ve dışında yaşanan olaylar belli ki, onu da derinden etkiler.

Söz gelişi; Trafik, Yılbaşı, Filistin, Karabağ ve Bosna-Hersek gibi şiirleri ferdi ve millî konulardan bazılarıdır.

*Trafik kazasında ne bileyim bir anda
Kan içinde yerlere serilmekten korkarım
Çaresiz kalır isem çırpınarak zor anda
Orada kaderime darılmaktan korkarım (19)*

*Güneşe inat için gündüzün lamba yanmaz
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı
İsa'nın doğum günü böylelikle kutlanmaz
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı (21)*

*Üzülerek bakarım inan ki canım size
Âh yerde kalmayacak Filistinli kardeşim
Döktüğünüz gözyaşı sel oldu geldi bize
Ağlatan gülmeyecek Filistinli kardeşim (25)*

*Tarihler dile gelip ırkımızı söylesin
Görenler ötekenden farkımızı söylesin
Silâhların namlusu şarkımızı söylesin
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım (45)*

*Bosna-Hersek yanıyor acı çığlık içinde
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır
Yabancımin dostluğu silâhların ucunda
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır (52)*

İsmetî'yi aşıklar kervanına katan Kapı Güzeli'dir. İsmetî deyip de ondaki aşktan, Kapı Güzeli sevdasından bahsetmemek mümkün mü? Bu aşkın tesiri ile yanıp tutuşan âşık kendini öyle bir gidişin içinde bulur ki;

Şavşatlı Deryamî'nin ona söylediği: "Yanan yandıktan sonra yakan ortadan kaybolur." sözünü sürekli düşünür durur. Bu sözün fazlaca etkisinde kalan İsmetî, kanımızca kendisini ve aşkı yeniden keşfeder. Bu bir uyanış bir fark edıştır.

*O Kapı Güzeli'nin aşkı açtı gözümü
Mevlâ'ya yanaştıran inanın ki yar benim
İçten gelen alevler pişirmiştir sözümü
Yanıp tüten ateşe dayanıklı ser benim (1)*

*Hanesine uğradım yüzünü orda gördüm
Bundan sonra durmadı arttıkça arttı derdim
O Kapı Güzeli'nin mahlasını ben verdim
Adını söylemedim utandım el içinde (12)*

*İsmetî'yim kapıyı açmayanlar bilemez
Kevser'in lezzetini içmeyenler bilemez
Acıyı acılardan geçmeyenler bilemez
Kül olmanın adını yandım narda öğrendim (48)*

*Deli gönül uslanmıyor sorarsanız zor haldayım
Mânâdaki güzelliği görmüyor kör haldayım
Nefsim ile savaşımlar çok karışık bir haldayım
O ilâhi çizgilerde sabır edip durabilsem (67)*

İsmetî'nin kul gibi kul olma arzusu onu bir hayli düşündürür. Onun diline vekâlet eden kalemi varlık ile yokluk arasındaki akışı, evvelinden ahıra yolculuğu şöyle yazar:

*İSMETİ'ym ileri vardı yaşım nihayet
Kar yağdı beyazlandı şimdi başım nihayet
Çınarı beğenmeyen gönül kuşum nihayet
Kurumuş çalılara gelip konar inan ki (34)*

*Küçük bir çekirdektim topraklara belendim
Ovaları süsledim nakışın içindeyim
Güneşten kuvvet aldım yağmur yağdı sulandım
Filizlenip yerlerden çıkışım içindeyim (43)*

*Varsın güneş saklansın bulutların ardına
Aklar ile karanın arasında yolcuyum
Beni davet ederler hakikâtlere yurduna
Cevap ile sorunun arasında yolcuyum (50)*

Artık İsmetî yolun sonunu iyiden iyiye görmeye başlar. Faniliğin sona erip gerçeklerle kucaklaşacağına, zamanın iyice yaklaştığına ve mutlak sonun kaçınılmazlığına düşüncenin ince dili ile şöyle der:

*İSMETİ'yi sorarsan gününe gün ekliyor
Atım binek taşında gem vurulmuş bekliyor
Bilmiyorum terkime yükleyen ne yüklüyor
Bu gün ile yarımın arasında yolcuyum (50)*

*N'oldu önce gelenler nicesinin adı yok
Bedenleri yer yemiş yakınları yadı yok
Gerçekler acı derler kocalığın tadı yok
Nereye götürürsün sonumu ihtiyarlık (58)*

*Yakınlarım beklemesin bir gün dönüp gelir diye
Karşımızda yüce dağlar yola düştüm gidiyorum*

*Misafirlik sona erdi yalnızlığım benim niye
Kaderimle beraberce bile düştüm gidiyorum (59)*

Mürekkebi gözyaşı, diviti çelik olan İsmetî'nin bize sunduğu bu şiirler, duygu ve düşünce dünyamıza doğru bir yolculuk yapmamızı sağlar. Onun bir çok konuda kaleme aldığı şiirleri onu ilerde hak ettiği yere oturtacaktır. Bu kitap, ümit ediyoruz ki, Halk Edebiyatına ve onun sevdalılarına çok şey kazandıracaktır.

DİVANI ŞİİRLERİ

-1-

KAPI GÜZELİ

O Kapı Güzeli'nin aşkı açtı gözümü
Mevlâ'ya yaklaştıran inanın ki yar benim
İçten gelen alevler pişirmiştir sözümü
Yanıp tüten ateşe dayanıklı ser benim

Kimse zarar görmedi uğraştığım fendimden
O cemali görelî haberim yok kendimden
Çağlayıp nehir gibi akıyorum bendimden
Derinlerden kaynayan sevgilerim var benim

Söyle Âşık İSMETÎ yıllar geçti aradan
Karlı dağlar aşarak yol yürüdüm karadan
Kıldan ince köprüyü "Geç!" dediler buradan
Dengelerden tutarak ordan geçen bir benim

16 Ocak 1985

-2-

İSTEMEM

Zalimlerin gözünde ufak değil iriyim
Haksızlığa haklılık vermek asla istemem
Herkes iyi diyorsa bilin kaypak biriyim
Hoşsuzluğu hoş gözle görmek asla istemem

Kötüleri haliyle bırakırım baş başa
Kahıyla o kendini çalsa da taştan taş
Böylesi adamlara selâm sabah hep boşa
Hatırsızın hatrını sormak asla istemem

İSMET'iyim kalemin duruyor daim yayda
Çıkarıcının çabası verdiği emek zayda
Yollarıma ipekten halı serse ne fayda
Namertlerin yanında durmak asla istemem

19 Mart 1985

-3-

DOSTLUK

Zorbaları sevemem mizacımdır bu benim
Taşlara inat için toprağa can veririm
Çağlayıp enginlere akıp giden su benim
Hayata kaynak olur cümleye nan veririm

Nasıl gelip geçmiştir bakarım şöyle düne
Dünümü düşünmeden bakamam doğan güne
Dostumun dar gününde kalkan olur üstüne
Ondan evvel canımı orada ben veririm

Adam adam olmalı eğer değer verirsem
"Yuh!" desinler arkamdan yanlış yolda yürürsem
Merhabamız olandan vefasızlık görürsem
O andan itibaren dostluğa son veririm

İSMETİ sen gerçeği gerekir gözle görmen
Kitabın köşesine yazarsın böyle ferman
Muhanetin elinden istemem derde derman
Haldan bilen insana damardan kan veririm

2 Nisan 1985

-4-

SEVDİĞİM*

Elinden zehir versen düşünmeden içerim
 Eğer ki inanmazsan doldur getir sevdiğim
 İnan ki senin için şu canımdan geçerim
 Hasretin gözlerimde öyle tüter sevdiğim

Gönlümü anlatamam ele sazım geçmiyor
 Taş yürekli insana nidem sözüm geçmiyor
 Ayağına kapandım yine nazım geçmiyor
 Hallerden bilmezlerin kahrı beter sevdiğim

İSMETÎ'yim ahdime hayal ettim ermedim
 Birden başka birine bu gönlümü vermedim
 Doyasıya yüzünü yakın gözle görmedim
 Elin değse elime bana yeter sevdiğim

18 Nisan 1985

*17 Nisan 1985 Perşembe gecesi Mirac Gecesidir. Âşık bu gece rüyasında Kapı Güzeli'ni görür.Rüyada onunla sohbetini şöyle şiirleştirir.

-5-

AKIBET

Mânâyı bilmezlerin maddesi de boşluktur
Ruhsuz beyin kafada duran posadır posa
Dünya nasıl bir mahal düşünene düşlüktür
Ömür hayale göre gayet kısadır kısa

Dünyalıklara bunca yapılıyor yapılar
Fanilerden faniye veriliyor tapular
Hayıra neden ise kapanıyor kapılar
Gördüm ki israfların çoğu süsedir süse

Hakikâti görelî eğlenceyi terk ettim
Defter denen tarlayı kalemimle herk ettim
Doymayan şu nefsimi bundan böyle fark ettim
Hırs denen canavarım gözü kesedir kese

İSMETİ'yim Allah'tan yanlış yana kaymadım
Başkasını sayarken beni benden saymadım
Akıbetten kaçanı hiç kimseden duymadım
O değişmez ilâhi mutlak yasadır yasa

29 Mayıs 1985

-6-

KORKU

Hakikâti haykırıp çıkmışım ben meydana
Cadının çevirdiği çarkı beni korkutmaz
Dünyadaki zalimler hepsi gelsin yan yana
Sayısı fazla imiş farkı beni korkutmaz

Kalemimim dividi çelikten de çok kayım
Yalnızım kimsem yoktur ne emmim var ne dayım
Mazluma kalkan olup önünde durmaktayım
Namertler toplansınlar kırkı beni korkutmaz

Doğru adım atarken eğri bana az gelir
Böyle yolda yürürken hakikâten hız gelir
Parası pulu çokmuş sermayesi vız gelir
Giyindiği kabaca kürkü beni korkutmaz

İSMET'İN âlemde ne gelir ki elinden
İlâhiye bu boynum incedir saz telinden
Allah'a sığınmışım esen keşiş yelinden
Kuldan gelen her türlü korku beni korkutmaz

30 Haziran 1985

-7-

KALDI

Zorlukların içinden işte geldim şu ana
Öteyi anlatamam geçmişim dün de kaldı
Vefasızlık ettiler umutlar böyle bana
Kazandığım ne varsa heybemde handa kaldı

Dünyamız dönüp gider haliyle öyle kalmaz
Aklını koruyanlar düşlere fazla dalmaz
Hislerini anlatmak herkese kolay olmaz
Ne demek istiyorum yorumu sende kaldı

İSMETÎ nere gitse talihi gelir bile
Dilime vekâletten kalemim gelsin dile
İnsanları pişirir çektiği türlü çile
Külümü kitap ettim ateşim bende kaldı

13 Ekim 1985

-8-

ZAMÂNE

Merhametler kalmadı yürekler taşa döndü
Acılar sınırını aştı böyle zamâna
O eski sevgi saygı şimdilik düşe döndü
Neyleyim beter doldu taştı böyle zamâne

İlahî rıza yoktur yakın değil can cana
Farkında olunmadan kapıldık sû-i zana
Nasihatler boşuna kâr etmiyor insana
Çılgınlıktan tarafa koştı böyle zamâne

İSMETÎ'yim günbegün hatır gönül kalmıyor
Kul kulun yarasına varıp merhem çalmıyor
Hızır gelse kapıya içeriye almıyor
Keşmekeş bir hayata düştü böyle zamâne

17 Kasım 1985

-9-

DUYMAZ MISIN

Geceler sabahlara türlü oyun ediyor
Bunu böyle gördükçe kusurdan saymaz mısın
Gölgemiz gövdemizden uzaklara gidiyor
Yolunun üzerine taşları koymaz mısın

Bugünkü var olanlar gün dönüp olur yalan
Dünyayı dolaştım da duymadım daim kalan
Ahdine ulaşmıştır hayatta hakkı bulan
O ilâhi buyruğa inanıp uymaz mısın

Toprağa kulak verip dinledim neler diyor
İSMETÎ zaman seni elekten eler diyor
Faniye kapılanlar boşuna yeler diyor
Senelerdir söylenir bunları duymaz mısın

2 Ocak 1986

-10-

AIDS HASTALIĞI

Durağınız meyhane içkiler şarap olsun
AIDS denen hastalık o ilâhi bir ceza
Yıllanmış olmalı ki ciğerler harap olsun
AIDS denen hastalık o ilâhi bir ceza

Nefsine uyanların budur işte emeli
Hayır öğüt verene "Boş verin siz" demeli
Fırsat ele geçmişken her naneyi yemeli
AIDS denen hastalık o ilâhi bir ceza

Nerede görürseniz karalayın akları
Çapkınlıklar yapmaya doldurun sokakları
Engel olan olursa deyin "İnsan Hakları"
AIDS denen hastalık o ilâhi bir ceza

Dost ararsan İSMETİ ayağın izine bak
Cahillerden uzak dur âlimin yüzüne bak
Onlar yanlış söylemez kulak ver sözüne bak
AIDS denen hastalık o ilâhi bir ceza

12 Şubat 1986

-11-

EFENDİM

Namertler dudak bükerek merdi gördüğü zaman
Deyme öyle adımlar hele atsın efendim
Eline fırsat geçse kimseye vermez aman
O halinden habersiz çalım satsın efendim

Şerefiyle yaşayan tanıdım hayli kimse
Yanlışlara kapılıp bozulmaz soylu kimse
Haramlarla beslenip büyüyen böyle kimse
Ona ilim irfanı versen n'etsin efendim

Mazluma destek olup ahdime bir ereyim
Minder edip altına gömleğimi sereyim
Kötülerin buradan cevabını vereyim
Hiç olmazsa vicdanım rahat etsin efendim

İSMET'iyim azdıkça azıyorlar azanlar
Allah'a isyan için kaldırılır kazanlar
Toplumun huzurunu günden güne bozanlar
Ta yerlerin dibine doğru batsın efendim

2 Mayıs 1986

-12-

GÜL İÇİNDE

Sen ki melek doğurmuş “evlât” demiş analar
 Hayatımda olmadım böylesi hal içinde
 Düştüm onun peşine gezdim nice seneler
 Yürüdüm varamadım yorulduğum yol içinde

Şu dünyaya gelmişim bilemedim ne diye
 Umutlarım aldattı “Bu gün yarın he!” diye
 Susadıkça sıcakta zehir içtim “Su!” diye
 Başkasına rastladım parmağı bal içinde

Acaba âşıklardan muradına kim erdi
 Onların benim kadar var mıydı bilmem derdi
 “Armağan olsun” dedi saçından kesti verdi
 O kokuyu ararım bahçede gül içinde

Hanesine uğradım yüzünü orda gördüm
 Bundan sonra durmadı arttıkça arttı derdim
 O Kapı Güzeli'nin mahlasını ben verdim
 Adını söylemedim utandım el içinde

İSMETİ'yim neyleyim hallerim ayan olmaz
 Ah! çeker kan ağlarım sesimi duyan olmaz
 Ateşim beni yakar kimseye ziyan olmaz
 Küllerim savruluyor her esen yel içinde

17 Mayıs 1986

-13-

TELEVİZYON

Bildiğimiz yanlışlar doğru diye okunur
Şerre fırsat vermeyin cehenneme girmeyin
Töremize ters düşen vicdanıma dokunur
Şerre fırsat vermeyin cehenneme girmeyin

Bir kanalı açarsın akıyor murdar ırmak
Böylesi görüntüden doğrusu uzak durmak
Hinlerin gayeleri düşlenen yere varmak
Şerre fırsat vermeyin cehenneme girmeyin

Sevilmeyen zatların gösterirler boyunu
Programı yapanın öğrenmeli soyunu
Gördüğümüz manzara dinsizlerin oyunu
Şerre fırsat vermeyin cehenneme girmeyin

İSMET'îyim hataya daim karşı çıkmaktır
Televizyon seyretmek günahlara bakmaktır
Onların gayeleri iffetimi yıkmaktır
Şerre fırsat vermeyin cehenneme girmeyin

8 Haziran 1986

-14-

ASLIM

Düştüm onun peşine soğuk sıcak demedim
Yollardaki izlerde ben aslımı aradım
Bir köşeye oturup tatlı ekmek yemedim
Tepelerde düzlerde ben aslımı aradım

Gizemlere gizlenip işte geldim bu ana
Nasıl edip söylesem anlatmış olam sana
Nefesimi kesip de kulak verdim dört yana
Duyacağım sözlerde ben aslımı aradım

Hatır gönül sormalar hepsi selâm içinde
Size sevgi sunarım ilm-i kelâm içinde
Bunca yıldır gezerim nice âlem içinde
Baktığım o yüzlerde ben aslımı aradım

İSMET'ym kalemim denizden damla yazar
Şu gönlümün şehrine açmışım böyle pazar
Gördüğüm güzellere eyledim şöyle nazar
Işıldayan gözlerde ben aslımı aradım

9 Temmuz 1986

-15-

İSTİKBÂL

Yerlere kulak verin haberler almak için
Duasız eşerseniz ellerim yakanızda
Yarını düşünmeli hayatta kalmak için
Hesapta şaşarsanız ellerim yakanızda

İstikbâlin değerini bilmeyen varsa bile
Yabancı neler etmiş o günler gelse dile
Yüzümüze gülerse aklında vardır hile
Tuzağa düşerseniz ellerim yakanızda

İSMETÎ'ye sorarsan çelikleri bükeriz
Engel olan dağları ta kökünden sökeriz
Devletin bekasına her çileyi çekeriz
Kaygısız yaşarsanız ellerim yakanızda

10 Ekim 1986

-16-

MERTLİK

Yaşadığım devirde anladım azdır yerim
Kalemim göze batar çizimde mertlik vardır
Zararım olsa bile doğruya doğru derim
Aldatmam hiç kimseyi sözümde mertlik vardır

Pazarıma gelseler mal veremem hileli
Şu üç günlük dünyada çok yaşadım çileli
Yanlış adım atmadım haddim bildim bileli
Eğri yoldan gidemem dizimde mertlik vardır

Sevmeyenden beklemem bana selâm vermesin
Sevenlerim yetiyor araya şer girmesin
Her ne isem oyumdur başka çeşit görmesin
İçim dışım aynıdır özümde mertlik vardır

İSMET'îyim yolculuk beklenmedik bir andır
Nefesle uçup gider kuşa benzer o candır
Beni beter tanıyan ondaki sû-i zandır
Geçerken dönüp baksın yüzümde mertlik vardır

26 Temmuz 1987

-17-

SERMAYE

Konfor ile yaşarsa yıllar geçmiş nesine
Öylesine rahatlık önde olan sermaye
Çoğunluk mahkûm olmuş fakirlik kafesine
Uzaktaki umutlar onda olan sermaye

Ağır başla yürüyüp emsaliyle gelmeli
Günahını bilenler gözyaşıyla silmeli
Bulunduğu zamanı herkes iyi bilmeli
Olgunluğa ermektir sinde olan sermaye

Dünyaya adım atan kesesinden yemektir
Burnunda nefes yoksa hayatı son demektir
Ona çare aramak boşa giden emektir
Soluk alıp vermektir canda olan sermaye

İSMETÎ der olandan neden ibret alınmaz
Zaman ömrün atıdır gider yolda kalınmaz
Kesemi arasınlar metelik yok bulunmaz
Gönlümdeki sevgidir bende olan sermaye

2 Ağustos 1987

-18-

ÖLÜM

Fırsatı değerlendir zamanlar suya benzer
Akmasın boşa pınar ölümü unuttun mu
Hakikâten habersiz yaşamak neye benzer
Öteyi bilmek hüner ölümü unuttun mu

Yolcuyum yokuş yolda yürüdük kışta karda
Yaman esti fırtına kalmışım nice darda
"Gafilim" desem burda kurtarmaz beni orda
Gelenler geri döner ölümü unuttun mu

Bulanık ırmaklara karışıp öyle akma
Uğraştın da olmadı kafanı fazla takma
Hayattaki umuttur gökteki güne bakma
Işıklar bir gün söner ölümü unuttun mu

İSMET'îyim üstüme örtülünce bir sedir
Bilin dünya değiştim manası başka nedir
Mevlâ'mızın yazgısı hepsi birer cilvedir
Derince yere konar ölümü unuttun mu

9 Eylül 1987

-19-

TRAFİK

Trafik kazasında ne bileyim bir anda
Kan içinde yerlere serilmekten korkarım
Çaresiz kalır isem çırpınarak zor anda
Orada kaderime darılmaktan korkarım

Görürlerse uzanmış baygın halde serimi
Akan sıcak kanlarım koymamıştır ferimi
Gölgeinden saklar iken "edep" denen yerimi
Soyarlar üzerimi görülmekten korkarım

Vardığım hastanede vadem yeter ölürsem
Acıları derince cana katar ölürsem
Perişan hallerimle böyle beter ölürsem
Doktorların elinde yarılmaktan korkarım

İSMET'iyim neyleyim beklenmedik göçümde
Anlatmak istediğim çok şey vardır içimde
Kurbanların paylara bölündüğü biçimde
Parçalanıp toprağa verilmekten korkarım

14 Ekim 1987

-20-

BİZ-SİZ*

Biz dosdoğru bir yolda siz yanlış gidersiniz
 Biz inandık burada siz kaldınız arada
 Biz zorluğa sabırla siz isyan edersiniz
 Biz oluruz beride siz durdunuz geride

Biz olmuşuz panzehir siz zehir saçarsınız
 Biz kötüyü lânetler siz kucak açarsınız
 Biz Besmele çekince siz öte kaçarsınız
 Biz İhlasla yörede siz kaldınız nerede

Biz İSMETÎ böyleyiz siz öyle bilirsiniz
 Biz Mevlâ'ya kullukta siz bencil gelirsiniz
 Biz dünya değişiriz siz murdar ölürsünüz
 Biz ereriz murada siz yandınız orada

20 Kasım 1987

* Âşık İsmetî, bu şiiri kendisine Hayvanî mahlasıyla şiir gönderen ve inançlarıyla alay eden âşığa cevap olarak yazmıştır. Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

-21-

YILBAŞI YILANBAŞI

Güneşe inat için gündüzün lamba yanmaz
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı
İSA' nın doğum günü böylelikle kutlanmaz
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

Tavuk culuk kesilir meze olur sarhoşa
Verilen emeklerin hepsi gider boşa
Örfümüz adetimiz çalınır taştan taşta
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

O gece neler olur anlatsam nasıl size
Batının paçavrası oluyor moda bize
Böyle olduk olalı çıkmadık bir gün düze
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

Yolumuzu şaşırıp yanlıştan yana gittik
Bilerek bilmeyerek günaha yaman yettik
Şu kötü örneklerle nesile neler ettik
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

Bir tip icat etmişler kaba mı gördüm kaba
Neyin nesi bilinmez diyorlar: "Noel Baba"
Batiya hoş görünmek bizdeki olan çaba
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

İSMETÎ' yim şaşırđım bu ne biçim adamlar
Acımadan kesilir yüzlerce yeşil çamlar
Olgunluk dersi verir insanlara bu hamlar
Yoktur sözün yanlışı yılbaşı yılanbaşı

14 Ocak 1988

-22-

DÜŞÜNÜRÜM

Çoğunluk perişandır azınlık paralandı
Hataları nerede etmişiz düşünürüm
Haksızlığı gördükçe vicdanım yaralandı
Nice yanlış adımlar atmışız düşünürüm

İş bilmezlin elinde hazine çarçur oldu
Çalanı affyledik haklının hakkı n'oldu
Açıldı meyhaneler caddeler sarhoş doldu
Uyanılmaz uykuya yatmışız düşünürüm

Hak dinimiz dururken şeytanlara tapıldı
Temiz nesil çeşitli ceryanlara kapıldı
Vatanperver kim varsa iftiralar yapıldı
Böyle kimin peşinden gitmişiz düşünürüm

İSMETİ unuttun mu o eski fendimizi
Münevver geçinenler bozuyor bendimizi
Ne yapıldı ne oldu şaşırdık kendimizi
Söylenen yanlışları tutmuşuz düşünürüm

18 Ocak 1988

-23-

SEZMELİ

Kapatıp gözlerini aldatma ha kendini
Gördüğün gerçekleri yazmalısın yazmalı
Cambazlık yapanlara göstere fendini
Oynanan oyunları bozmalısın bozmalı

Gayeni bilmiyorsan gidiyorsun nereye
Ya dağlar engel olur ya düşersin dereye
El sözüyle gidenler dönüp baksın beriye
Ellerinle yolunu çizmelisin çizmeli

Sorumluluk duymuyor rahatını sağlayan
Ah çekenin ahıdır yürekleri dağlayan
Var ise hayatında düşünceni bağlayan
Tırnağınla düğümü çözmelisin çözmeli

İSMETİ'ym duygumu yazıyorum arada
Kalemimin dividi yüreğimde yarada
Maddecinin varlığı dört göz ile parada
Mânâdaki değeri sezmelisin sezmeli

21 Ocak 1988

-24-

YAZIK OLDU

Duyarak sağırlaştık bakarak görmüyoruz
Tomurcuk hor elinde güllere yazık oldu
Ahdimizde vefa yok kararda durmuyoruz
Dudaklar kalleş çıktı dillere yazık oldu

Vatanımız uğruna her zaman coşup taştık
Dal kökünü sevmiyor farkına varıp şaştık
Asıldan uzaklaşıp yabana yakınlaştık
Tarihler ters yazıldı yıllara yazık oldu

Seferlerde kahpenin şakağında biz vurduk
Hazarlarda horlandık kenarlarda küs durduk
Geçit vermez ırmağa zorlukla köprü kurduk
Üstünden zalim geçti yollara yazık oldu

Sakın ha el sürdürmem ecdadımın şanına
Sinsice nice hinler gelip doldu hanına
Aslanın durağına alimin mekânına
Caniler çadır kurdu çöllere yazık oldu

Koca çınar devrildi yaprakları solmadan
Pınardan boş döneriz testiye su dolmadan
Akıntıya kapıldık hiç farkında olmadan
Küfüre kucak açtık kollara yazık oldu

İSMETİ'ym ifadem içimde olan duyu
Doğruyu diyen gelse kazarlar ona kuyu
Kime ne diyeceksin kötünün böyle huyu
Çalınır caz havası tellere yazık oldu

25 Ocak 1988

-25-

FİLİSTİNLİ

Üzülerek bakarım inan ki canım size
Âh yerde kalmayacak Filistinli kardeşim
Döktüğünüz gözyaşı sel oldu geldi bize
Ağlatan gülmeyecek Filistinli kardeşim

Kim bilir ki zulümden kaçınız telef oldu
Yurdunuza işgâlcı zalimler varıp doldu
Ölenlerin sayısı belki binleri buldu
Şehitler ölmeyecek Filistinli kardeşim

İSMETİ'ym dönüp de şöyle baksam o yana
Şahit oldum canlara acımadan kıyana
Hakla batıl savaşır ta Adem'den bu yana
Asla son bulmayacak Filistinli kardeşim

4 Şubat 1988

-26-

İNANMA

Gözleri olan vardır toprağında taşında
Yabancı yalan söyler sakın ele inanma
Şehit düşen dedemi üzgün gördüm düşümde
Batılının dostluğu sinsi hile inanma

Kalbi kara kişiler yaklaşır sana doğru
Belinde belki hançer dolanır yana doğru
Hayır için gelmiyor gelenler buna doğru
Aklını çelmek ister kaypak dile inanma

İSMETİ'yim dolaştım dağı taşı gezerek
Esen o hafif yelden bin bir mânâ sezerek
Olanları duyarım şu gönlümü üzerek
Zeytin dalı barışmış öyle dala inanma

24 Şubat 1988

-27-

RAKINAMEYE CEVAP*

Yüreğini yoklasam içinde kara dolu
Okudum ayıpladım beyhude yaz boşuna
Olgun olan tutar mı böylesi yanlış yolu
İçip sarhoş olmaktan alırsın haz boşuna

Felâketten tarafa mesafe kat edersin
Getirirsin murdarı aslana süt edersin
Sapık mısın serseri haramı methedersin
Aklı malik olmaza edilen va'z boşuna

Seni tutmuş kolundan kötü dostlar sürümüş
Alkolün etkileri gözlerini bürümüş
Dizde derman kalmamış başta beyin çürümüş
Kokuşan gövdelere serpilene tuz boşuna

İSMET'îyim huyumdur karaya ak diyemem
Ocakları batıran pisliğe pak diyemem
Düşmanım olsan bile canını yak diyemem
Deli dilden anlamaz söylenen söz boşuna

27 Şubat 1988

* Âşık, bu şiiri okuduğu "Rakiname" adlı bir şiire karşılık olarak yazmıştır.

-28-

TİTRER

Düşünüp duruyorum geçen yılları şöyle
Şu misafir olduğum mekânım hanım titrer
Davada ihmalkârım hallerim benim böyle
Yer yerinden oynayıp zamanım anım titrer

Liderimi yitirdim arıyorum önde yok
Küfüre razı olmak anladım ki dinde yok
Gece gözüm uykuda gündüz aklım bende yok
Kaldım vebal altında cesedim canım titrer

Kimsesiz geziyorum etrafımda eller var
Gerçekler göz önünde anlamayan kullar var
Tarihimi okudum yaprağında haller var
Altınlarla yazılı şöhretim şanımda titrer

Seferberlik yetimi gâvurla gardaş oldu
Anladım ki arama sinsice yaban doldu
Bekçiyi arıyorum nerde acep ne oldu
Duvardaki aslı kılıcım kınım titrer

Yaramız azgınlaştı kurdumuz öze düştü
Eğer benden sorarsan çaresi size düştü
Emmim dayım şehittir hainlik bize düştü
El kaldırıp bakarım gökteki günüm titrer

Domuzların derisi gül dalına asılmaz
Saygıya lâıık kişi mevkisiyle kasılmaz
Vatanım kutsal toprak besmelesiz basılmaz
Cenabet çiğnedikçe cesedim canım titrer

İSMETİ'yim nihayet niyetlere erildi
Yanılışları gördükçe sınırlarım gerildi
Cephelerde binlerce canlar niye verildi
Kemiklerim sızlayıp durmadan tenim titrer

28 Mart 1988

-29-

VAR

Ta evvelden bizlere kin güderler unutma
Uğultulu sesleri işitirim duyum var
An gelince kaypaklık ediyorlar unutma
Rakipler arasında ayrılık yok uyum var

Alırım sazı ele dokunurum tellere
Güzele kötü dedik âşık olduk kellere
Kütüğe küfür edip kucak açtık ellere
Bilinmez böyle benim anlaşılmaz huyum var

Senelerdir uyanmam uykularım derinde
Gerçekleri görmeden duruyorum serinde
Kulak verip dinledim dünyanın her yerinde
Bahaneler altında Müslümana kıyım var

İSMET'îyim söylesem sayısızca isimler
Şöyle nazar eyledim vurdum duymaz kesimler
Bakıyorum gazteye cırılçıplak resimler
Bizi böyle yanıltan işte böyle yayım var

6 Haziran 1988

-30-

YÜREĞİN SIZLAMAZ MI

Mazlum olan milleti sistemli yok etmeye
Plânlar çiziliyor yüreğin sızlamaz mı
Yüreğinden geliyor yardımına gitmeye
Kuyular kazılıyor yüreğin sızlamaz mı

Köşelerde bekliyor sinsi pusu kurarak
İşkenceye götürür kollarını burarak
Kan içinde koymuşlar başlarına vurarak
Kurşuna diziliyor yüreğin sızlamaz mı

Dünyadan ses çıkmıyor hep seyirci kalınır
Süt kokan o çocuklar beşiklerden alınır
Ayağından tutulup duvarlara çalınır
Müslüman eziliyor yüreğin sızlamaz mı

İSMET'îyim unutmam böyle zulmedenleri
Topraklar kazanmaktır kıyımın nedenleri
Yere düşmüş yatıyor günahsız bedenleri
Haberler yazılıyor yüreğin sızlamaz mı

1 Temmuz 1988

-31-

GÖNÜL

Aynı yerle gökyüzü gelenler görüp geçer
 Ninniler uyutmasın gözlerini aç gönül
 Bilgisi az olanlar kötüye kucak açar
 Güzellerin içinden güzelini seç gönül

Rüyalar bulmacadır meraklıyım çözmeye
 Burada misafirim biraz çıktım gezmeye
 Dağlara selâm verdim sırlarını sezmeye
 Kaynağından suları içiyorsan iç gönül

Gem vurup hazırladım gitmeye yağız atı
 Sorarsanız nereye ne doğudur ne batı
 Düşmeyince bilinmez toprak mı taş mı katı
 Kaderin cilvesinden kaçıyorsan kaç gönül

Ağzın açmış bekliyor ecel denen canavar
 Düzen versem kendime o korkulu güne var
 Sanırım ki ömrüme daha nice sene var
 Beklenmedik zaman da yükleniyor göç gönül

İSMETÎ o gençliğin nerede hani ne oldu
 Umut veren çiçekler sarardı hepsi soldu
 Bizden önce gelenler çürüdü toprak oldu
 Bu yollardan geçti mi belli değil hiç gönül

1 Ağustos 1988

-32-

DOĞRU*

Dünyayı pazar bildim ne satıp neler aldım
 Çırpınan pervaneyim *dönerim nara* doğru
 Satışa yaman daldım davadan geri kaldım
 Maddenin sarhoşuyum *kanarım nere* doğru

Hayatı garip gördüm rüzgâra haber verdim
 Ne idi benim derdim başımı boşa yordum
 Zalime bakıp durdum bağrıma yumruk vurdum
 Mazlumun gül adını *anarım şerre* doğru

Kalanlar var mı handa gidenler gider günde
 Hatıra gelmez anda elveda olur canda
 Sıraya girdim ben de hesaplar vardır sonda
 Çoğunu çok aldattım *hünerim Bir'e* doğru

Derinden gelir duyu aklımı ettim zayi
 Eşilmiş kime kuyu görünen yolun boyu
 Kazanmışsa kul neyi alacak düşen payı
 Yürüdükçe yaklaştım *sanarım yâra* doğru

Ufuktan batır günüm nereye varır sonum
 Affolmuş ola canım inleyen arı benim
 İncecik köprü önüm durmadan titrer benim
 Özden akıp gidiyor *pınarım sırra* doğru

Zamanlar geçer durmaz nefsimiz fırsat vermez

* Şiir çift kafiye ile yazılmıştır.

Arzuya yolum varmaz düşünsem aklım ermez
Halimi eller görmez derdimi kimse sormaz
Ömrümün feneriyim *yanarım nura* doğru

İSMETÎ'yim mecliste kulağım kaldı seste
Mektubu yazdım dosta götürmez oldu posta
İçerken suyu tasta kalmayın sakın yasta
Derseniz göğe uçtu *inerim yere* doğru

15 Aralık 1988

-33-

ŞİMDİLİK

Gaiplerden buraya acep niçin gelmişim
Soruların cevabın arıyorum şimdilik
Faninin pınarından içip sarhoş olmuşum
Ne hikmettir bilene soruyorum şimdilik

Başımdan fırtınalar esip geçer arada
Gönlümce yer aradım bulamadım karada
Sorduğum yolcular da yok dediler burada
Çekildim bir köşeye duruyorum şimdilik

Ötelerden öteye düşlerimle ulaştım
Akıl ile mantığın arasında dolaştım
İnsan denen nesneyi anlamaya çalıştım
Dönülmez yola doğru yürüyorum şimdilik

Pazarımda zararım sanıyordum kâr oldu
Ne gençliğim öyledir ne kemâlim yar oldu
Hayat denen köprüden gelip geçmek zor oldu
Dehşetin dehşetini görüyorum şimdilik

İSMETÎ'yi sormayın şimdi neyi düşünüyor
Yürüdüğüm şu yollar ayağımı dişliyor
Gelen de var giden de zaman böyle işliyor
Hakimler hakimine varıyorum şimdilik

1 Ocak 1989

-34-

İNAN KI

Gaipde duruyordum yeryüzüne gelmeden
Semalarda olanlar yere iner inan ki
Belki dönüp giderdim bir yudum su içmeden
Yolumuz kenarında dünya pınar inan ki

On sekiz bin âlemdir kanatsız uçar gökte
Yıldızlar göz kırparak ediyor bize nükte
Allah'ın ikrâmıdır sevmek de sevilme de
Muhabbet denilen şey ince hüner inan ki

Her zerrede hikmet var yok diyemem gereği
Dualardan oluyor yerin göğün direği
Âşığın lâv püsküren dağa benzer yüreği
İçimdeki ocağım böyle yanar inan ki

Gelecek geldi çattı geçen günler düş olur
Sevdağ gönüllerin iki gözü yaş olur
Güzeli gören kimse kanatlanır kuş olur
O cemalin üstüne ruhum döner inan ki

Gözümüzün gördüğü nakışlıca perdedir
Aranılan arzular gelen diyor nerededir
Görünenler gölgesi kendi yakın yerededir
Resimleri sevenler sahi sanır inan ki

İSMETİ'yim ileri vardı yaşım nihayet

Kar yağdı beyazlandı şimdi başım nihayet
Çınarı beğenmeyen gönül kuşum nihayet
Kurumuş çalılara gelip konar inan ki
7 Ocak 1989

-35-

ÇAĞDAŞ OLALI

Hal-hatır soruyoruz acele yol üstünde
 İnanmak içten gelmez sözler çağdaş olalı
 Bakışlar doğru değil sevgiler kıl üstünde
 Yolumuzu şaşırdık izler çağdaş olalı

Atamız düşündü mü bunları otağında
 Akli eren yatmıyor geceler yatağında
 Boğulduk ölüyoruz batının batağında
 Ne halden hale düştük bizler çağdaş olalı

Yanlışlıklar içinde düşmüşüz derin derde
 Güneşin ak yüzüne çekilmiş kara perde
 Güvenli dost ararım bulunur acep nerde
 Gülüşler aldatmaca yüzler çağdaş olalı

Kötüler alkışlanır kötü zamana erdik
 Cenabetler gelirken yoluna halı serdik
 Kör müyüz gafil miyiz kahpeye gönül verdik
 Güzeli tanımadık gözler çağdaş olalı

İSMETİ'ym kimleri bizler rehber etmişiz
 Nemrutların peşinden koşup ona yetmişiz
 Yönümüzü şaşırdık pusulayı n'etmişiz
 Doğru yoldan kaçırız dizler çağdaş olalı

22 Şubat 1989

-36-

TİRYAKİ

Sigarasız olunca dokunmayın teline
Darılınca dostuna çatar gider tiryaki
Arar kıyı köşeyi ne geçerse eline
Sigara parasına satar gider tiryaki

Gençliğini çürütür dermansız halda kalır
Menziline varamaz dertlenir çölde kalır
Orda dursa duramaz yürüse yolda kalır
Öksürerek yol boyu öter gider tiryaki

Yanlışının düşmüştür işte böyle bendine
Şaşırıp kalacaksın müptelânın fendine
Sigara yakmak için sebep arar kendine
Burnunu baca etmiş tüter gider tiryaki

Yaşlandıkça çevreye yıkacaktır kaşını
Duvarlardan duvara çalacaktır başını
Elleriyle zehirler ekmeğini aşını
Acıyı iştah ile yutar gider tiryaki

Zararını duydukça içer ara bırakmaz
Kazancını savurur elde para bırakmaz
Dudağında izmarit onu yere bırakmaz
Katranın girdabına batar gider tiryaki

İSMETİ'ym benzettim hallerini filime
"Tü" deyip tükürmeden tütün gelmez diline
Altında minder yanar ateş düşer kilime
İmzasını ziyanla atar gider tiryaki

6 Mayıs 1989

-37-

OLUR BURDA

Yiğidin harman yeri soruyorsan burası
Eğri adım atanlar dizinden olur burda
Mert olan insanların kalpte olmaz karası
Bize eğri bakanlar gözünden olur burda

Zorluklar yıldırmasın kararda kalmak gerek
Hallerden hal içinde haberdar olmak gerek
Önünü herkes görür öteyi bilmek gerek
Kilim gibi çırpılır tozundan olur burda

Söz bilenler konuşsun hiç de ara vermesin
Kalem ehli değilse kâğıda el sürmesin
İzinli olmayanlar bu meydana girmesin
Âşığım diyen kimse sazından olur burda

İSMET'îyim iyiler her kim olsa överiz
Maddeci olanları mânâ ile döveriz
Halden bilen olursa saygı duyar severiz
Kuru çalım satanlar pozundan olur burda

15 Temmuz 1989

-38-

İŞTE BÖYLE

Ezileni ezerler insafa inanılmaz
Misâli bastığımız toprak da taş da böyle
Gerçekleri hisseden vicdanlar rahat olmaz
Umutlar dolaşiyor hayalde düşte böyle

Hevesle bakıyoruz doğan güne dünyada
Rüya gibi düşleriz neden dünü dünyada
Akıbet yaklaşıyor gözüm yine dünyada
Kalp içerde çırpınır kafeste kuş da böyle

İSMETİ'ym fanide sanma ki çile yoktur
Kaderde ne var ise içinde hile yoktur
Seneler nasıl geçmiş haberim bile yoktur
Zamanla tükeniyor ömrümüz işte böyle

13 Ağustos 1989

-39-

YOKSULUN YERİ YOK

Köşesinde avare çalışsa iş bulamaz
Sahip çıkan olmuyor yoksulun pîri yoktur
Neylesin ele muhtaç sofrada aş bulamaz
Zekât fitre kuruma yoksula sıra yoktur

Zamanın insanları kulak verir yalana
Kimse dönüp bakmıyor kenarlarda kalana
Devlet yardım ediyor hali iyi olana
Pay verilen o yerde yoksulun biri yoktur

Çevrenin onun ile açık olur arası
Öldürseler anlatmaz derin olur yarası
Hekim yüzüne bakmaz nerde ilaç parası
Kalacağı bir şehir yoksula göre yoktur

İSMETÎ'yim hisleri nedense duyan olmaz
Fakir olan dışlanır adamdan sayan olmaz
Çektikleri çileler âleme ayan olmaz
Taş yürekli dünyada yoksulun yeri yoktur

19 Aralık 1989

-40-

FANİ DÜNYA

Acaba söyler misin nereye gidiyorsun
Yolcusun yıllar boyu hayli sen fani dünya
Güzel yüzle görünüp oyun mu ediyorsun
Âşığına vefan yok öyle sen fani dünya

Senin kaygın yüzünden döktüm nice terimi
Yorgunum ihtiyarım kestir şimdi ferimi
Düşünür hayallerim o geçen günlerimi
Rüya mı görüyorum söyle sen fani dünya

Gün olur İSMET'İ'yi üzerinden atarsın
Bedenimi çürütüp toprağına katarsın
Başıma geleceğı benden gizli tutarsın
Son günümü saklarsın böyle sen fani dünya

17 Mart 1990

-41-

YATMIŞ UYKUDA

Soruyorum ses vermez saklıyor sır içinde
Yeşili yorgan etmiş dağlar yatmış uykuda
Tarihin sayfaları hepsi var içinde
Nice sırla gizlenmiş çağlar yatmış uykuda

Yapraklar dökülüyor poyrazdan rüzgâr eser
Geliyor kış ayları soğuklar nefes keser
Burda benim suçum ne bülbüller kime küser
Güllerin rengi başka bağlar yatmış uykuda

İSMETİ'ym ilâhi çizgiden gelip gittim
Gördüğüm zorluklara dayandım sabır ettim
Dünyanın kıyısından şöyle durup seyrettim
Ölüler uyanmış da sağlar yatmış uykuda

29 Kasım 1990

-42-

BİLENE

Sabah akşam oluyor Şu zamana ana bak
Mânâ inci tanesi dizmesini bilene
Hiç durmadan dolandır damardaki kana bak
Genler gizli Şifredir çözmesini bilene

Dinle irfan sahibi soruyorsan sır burda
Halin ile değilsin duruyorsan dur burda
Bu pazarda ne yok ki kuşun sütü var burda
Saat bir Şey söylüyor sezmesini bilene

İSMETİ'yi sorarsan başkasından farklıdır
İlim derya diyorlar o diyenler haklıdır
Hazine anahtarı derinlerde saklıdır
Kitli kapı açılır yüzmesini bilene

3 Şubat 1991

-43-

YOKUŞUN İÇİNDEYİM

Küçük bir çekirdektim topraklara belendim
Ovaları süsledim nakışın içindeyim
Güneşten kuvvet aldım yağmur yağdı sulandım
Filizlenip yerlerden çıkışın içindeyim

Seyreyledim kendimi bir kenarda el gibi
Âlemlerden âleme koşuyorum yel gibi
Hududuma sığmadım taşıyorum sel gibi
Evvelinden ahıra akışın içindeyim

Bilmem niye uğradım şu dünyanın nesine
İsmimi okudular geldim onun sesine
Annenin yavrusuna yavrunun annesine
Öylesine sımsıcak bakışın içindeyim

Demir kafes içinde bir kuş gördüm ötüyor
Keşke duymaz olaydım derdime dert katıyor
Meğer küçük kalbinde koca aslan yatıyor
Ben kendimde değilim o kuşun içindeyim

İSMETÎ'yim rastladım zorlukların zoruna
Bugünün gemisiyle gidiyorum yarına
Ömür boyu durmadım yandım aşkın narına
Tırmanırım dağları yokuşun içindeyim

27 Şubat 1991

-44-

ZAMAN OLUR

Ayrımcılık yaparak hiç sükûnet sağlanmaz
Uzun ağaç devrilir gün gelir zaman olur
Aslanlar zincirlere inek gibi bağlanmaz
Bu sözüme kulak ver öfkesi yaman olur

Ah alanlar dünyada muradına eremez
O yaktığı canların hesabını veremez
Evvel-ahır cihanda sadet yüzü göremez
Yoluna deli çıkar ciğeri duman olur

İSMETÎ neden böyle giyindiğin yelek dar
Sırtıma giydirene ediyorum intizar
Sen tahtına güvenme şahtan büyük Allah var
Güvendiğin kaleler sivrulur saman olur

30 Temmuz 1991

-45-

KARABAĞLI KARDAŞIN

Mazlumların sesine çağır olur yabancı
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım
Genç ihtiyar doğranır ağır olur yabancı
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım

Başlarına vuralım yerinde kalsın gâvur
Döktüğü kan içinde boğulsun ölsün gâvur
Cana kıymak nasıldır haddini bilsin gâvur
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım

Tarihler dile gelip ırkımızı söylesin
Görenler ötekinden farkımızı söylesin
Silâhların namlusu şarkımızı söylesin
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım

İSMET'îyim durmalı akan o gözyaşları
Size şahit gösterem şu dağları taşları
Kararımız kesindir ezilecek başları
Karabağlı kardaşın yardımına koşalım

4 Şubat 1992

-46-

İNSAN HAKLARI

Dünyanın her yerinde Müslümanlar ezilir
Bir huzura ermezler nerde İnsan Hakları
Ölenlerin üstünden derileri yüzülür
Kör mü oldu görmezler nerde İnsan Hakları

Ne tarafa gitseler kesiliyor yolları
Taşlar ile vurulup kırılıyor kolları
Evvelinden ahire işte böyle halleri
Haklıya hak vermezler nerde İnsan Hakları

İSMET'îyim utandım insanlığın adına
Tecavüzler yapılır nice mazlum kadına
Zalimler doymuyorlar kan içmenin tadına
Karşı çıkıp durmazlar nerde İnsan Hakları

5 Şubat 1992

-47-

KARABAĞ

Müslümanlar kıyıda her nereye bakarsan
Koca dünya bize mi küçülüyor kardeşim
Geçmişleri düşünüp bir geriye bakarsan
Geçilen geçitlerden geçiliyor kardeşim

Azerbaycan halkıyla gel girelim kol kola
Yardıma koşalım vermeyelim hiç mola
Duymayanlar duysunlar haber versin kul kula
Karabağ'da kanımız içiliyor kardeşim

Soyumuzun katline yapılıyor plânlar
Cihanı aldatıyor söyleniyor yalanlar
Taraflı konuşuyor Avrupalı olanlar
Kara günde dostumuz seçiliyor kardeşim

İSMETİ'yim yazayım bilmem nerden ibaret
Mazlumların sesleri intizardan ibaret
Tarihe diyorlardı tekerrürden ibaret
Tozlu olan sayfalar açılıyor kardeşim

10 Şubat 1992

-48-

ÖĞRENDİM

Olayların zinciri sebeplere bağlanmış
Tesadüfler değildir aklım erdi öğrendim
Bu mu şu mu diyerek denge böyle sağlanmış
Siyah-beyaz yan yana gözüm gördü öğrendim

Hayat gizli şifredir bilmeyene sözüm yok
İlâhiye sığınmak başka türlü çözüm yok
Namert davet etmesin sofrasında gözüm yok
Yiyip-içmek ne imiş şurda burda öğrendim

Her şey düzen içinde değildir karman-çorman
Devr-i âlem dönüyor yazılmış böyle ferman
Kur'an elde reçete ondadır derde derman
Varlıktaki yokluğu mutlak varda öğrendim

Düşünceler içinde kulun akli duruyor
Çarıyar'ın uğruna yanan haklı duruyor
Renklerin arasında ressam saklı duruyor
Secdelere kapanıp yüzüm yerde öğrendim

Yar sandığım yarenler görünmez hani n'oldu
O verdiği çiçekler sarardı hepsi soldu
Kimden vefa olacak sonunda belli oldu
O ilâhi yardımını başım darda öğrendim

İSMETÎ'yim kapıyı açmayanlar bilemez

Kevser'in lezzetini içmeyenler bilemez
Acıyı acılardan geçmeyenler bilemez
Kül olmanın adını yandım narda öğrendim
25 Nisan 1992

-49-

AHVÂL

Toprağı bulamadım durağım taş üstünde
Halimle gezdim durdum dünyayı böyle gördüm
İyiler horlanıyor kötüler baş üstünde
Halimle gezdim durdum dünyayı böyle gördüm

Karanlıklar nedense gökteki güne düşman
Her tarafta her yerde dinsizler dine düşman
Sen doğru söylersen inan ki sana düşman
Halimle gezdim durdum dünyayı böyle gördüm

Behey Âşık İSMETİ nihayet nere gider
Azalmak şöyle dursun artıyor günde keder
Mazlumlar ah çekerken zalimler bayram eder
Halimle gezdim durdum dünyayı böyle gördüm

20 Mayıs 1992

-50-

YOLCUYUM

Varsın güneş saklansın bulutların ardına
Aklar ile karanın arasında yolcuym
Beni davet ederler hakikâter yurduna
Cevap ile sorunun arasında yolcuym

Ansızın gelip geçti kazancım yok dünümde
Korkular korkutmadı ümit vardı günümde
Dereler derinleşsin dağlar dursun önümde
Kolay ile zorunun arasında yolcuym

Tepeleri düzleyip dumana yol gösterdim
Sevenlere saygımı sorana hal gösterdim
Toprak oldum serildim göğsümde gül gösterdim
Çiçek ile arının arasında yolcuym

Gözüme izin verdim doyası yaşı aksın
Teselliye gerek yok ağlatan dönüp baksın
Ateşle kardeş oldum yakarsa hemen yaksın
Külü ile narının arasında yolcuym

İSMETÎ'yi sorarsan gününe gün ekliyor
Atım binek taşında gem vurulmuş bekliyor
Bilmiyorum terkime yükleyen ne yüklüyor
Bu gün ile yarının arasında yolcuym

7 Ağustos 1992

-51-

BEKLER DURUR

Ŗu handa yolcuların hallerini sordumsa
Bilmediği sırları içinde saklar durur
Gördüğüm kimselerden kime selâm verdimse
Hayat veren nefesi gül gibi kokar durur

Yüreği biraz yansa can atıyor serine
Düşünmek ağır gelir fazla inmez derine
Dostumu hatırlayıp varıp baktım yerine
Dediler burdan göçtü yerinde yoklar durur

İSMETÎ bir fanidir ne olacak fendinden
Nazar ettim ırmağa akar kendi bendinden
İnsanoğlu gariptir haberi yok kendinden
Hiç farkında olmadan ölümü bekler durur

29 Eylül 1992

-52-

BOSNA-HERSEK

Bosna-Hersek yanıyor acı çığlık içinde
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır
Yabancınn dostluğu silâhların ucunda
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır

Avrupa'nın böylece cıllı çıktı sonunda
İnsanlık boğuluyor insanların kanında
El altından ecebî zalimlerin yanında
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır

Şanlı ordu Kıbrıs'a varmayınca yoktu hak
Getirdiler huzuru askerimin yüzü ak
Gerçekleri görmüyor batı denen köre bak
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır

NATO neden Radovan Karadziç'e utuldu
Mazlum kanı dökenler el üstünde tutuldu
İnsan hakkı sakızı çiğnenirken yutuldu
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır

İSMETİ'yim n'eyleyim uzaklar yakın olmaz
Mazlumun ahı kadar içimi yakan olmaz
Boşnaklar kan ağlıyor bir dönüp bakan olmaz
Batılı yan tutuyor bilmeyene yazıktır

23 Aralık 1992

-53-

BELLİ DEĞİL

Hayatın kahrı ile durmadan böyle yandım
Bekçiyim bir kapıda kalımum belli değil
Güneşin yüzündeki umutlara aldandım
Yolumun sonundaki âlemim belli değil

Gidenlerin peşinden bekliyorum sırada
Başıma neler gelir bilmiyorum orada
Oranın da çaresin arıyorum burada
Helelik rastlamadım bulumum belli değil

Düşündükçe ciğerim oluyor lime lime
Halimi anlatayım acaba bilmem kime
Cebimden çıkarıp da baktım ki kimliğime
Doğumum yazılı da ölümüm belli değil

İSMETÎ'yim titredim soğuktan yağan kardan
Bu yüzden korkum yoktur ordaki sıcak nardan
Yanıma su alırım uğradığım pınardan
Testimi dolduruyom dolumum belli değil

11 Mart 1993

-54-

YAŞIYORUM

Her neyi gördüm isem ölçü verilmiş ona
O çizginin içinde kalarak yaşıyorum
Görmezlikler nedense garip geliyor bana
Habersiz olanlara gülerek yaşıyorum

Nasihatler dinledim bilmem kaçınıcı fasıl
Daha başka âleme olmuşum böyle vasil
Muhabbet gönüllerin mîracı desem nasıl
Yüreğime sevdalar dolarak yaşıyorum

İSMET'îyim ırmaklar hiç tersine akıyor
Halden bilen insanlar asla gönül yıkıyor
Beklediğim bir günüm şu aklımdan çıkmıyor
Yanımdaki ölümü bilerek yaşıyorum

3 Kasım 1993

-55-

SAYDI BİZİ

Çınar gibi uzayıp dal attım gökyüzüne
Bildiğimiz cüceler çalıdan saydı bizi
Kusurunu gördüm de geledim yüzüne
Bilen bildi bilmeyen köleden saydı bizi

Canım kadar yakınım bir başka olan cana
Yaradan'ım böylesi sevgiyi vermiş bana
Borcumu ödemeye selâm verdim insana
Hafife alıp o da deliden saydı bizi

Gönüller aldanyor nedense bazı hine
Kalp gözümü açarak gitmek isterim sine
Kendimi kaptırdım o güzelin cilvesine
Âşıkınım deyince ölüden saydı bizi

İSMETİ'yim yolcuyum gidiyorum durmadan
Hallerden bilenlerin hatırını kırmadan
İşte geldim giderim hiç işaret vermeden
Has niyetli kimseler veliden saydı bize

12 Aralık 1994

-56-

DEMİR ÇELİK

Yıllar boyu ufukta umut ile özlenen
Arzulanan günüdür Demir Çelik Sivas'ın
Zamanların içinde kurulması gözlenen
İlerisi önüdür Demir Çelik Sivas'ın

Bu bölgenin insanı işsiz güçsüz kalırsa
Göçer gider yurdundan fırsatını bulursa
Kulak verin dinleyin özelleşme olursa
Nihayeti sonudur Demir Çelik Sivas'ın

Benim asıl görevim tercümanım dillere
Neme gerek diyemem dokunurum tellere
Bura bizim malımız vermeyelim ellere
Şöhretidir şanıdır Demir Çelik Sivas'ın

İSMETİ'yim orası verdiğimiz emektir
Ocağında kaynayan hazır olan yemektir
Elimizden alınan ekmeğimiz demektir
Hayatıdır canıdır Demir Çelik Sivas'ın

15 Ocak 1995

-57-

YAZIMDA

Neme gerek demedim uyandım uykulardan
Söz erbâbı düşlere dalmalıdır yazımda
Yatağımda yatmadım çektiğim kaygılardan
Okuyanlar kendini bulmalıdır yazımda

Verdiğim emeklerim gitmez öyle araya
Faydasız biri isem niye geldim şuraya
Gördüğüm olayları aktarırım buraya
Tarihimin izleri kalmalıdır yazımda

İSMET'îyim hayatta kötülere uymadım
Yalan yanlış sözlere kulak verip duymadım
Hiç manası olmayan o noktayı koymadım
İnsanlığın yararı olmalıdır yazımda

23 Nisan 1996

-58-

İHTİYARLIK

Hayatın cilvesine doymadı hele gözüm
Yokuşa dönderirsin yönümü ihtiyarlık
O geçen gençliğimde düşmüştü güle gözüm
Soğutmak istiyorsun kanımı ihtiyarlık

Geçen günler beynimde işlenmiş oya gibi
Şu yumuşak topraklar sertleşir kaya gibi
Unutkanlık başladı yaşarım rüya gibi
Ah çekip hatırlarım dünümü ihtiyarlık

N'oldu önce gelenler nicesinin adı yok
Bedenleri yer yemiş yakınları yadı yok
Gerçekler acı derler kocalığın tadı yok
Nereye götürürsün sonumu ihtiyarlık

İçimden gelenleri deftere döküp derim
Mürekkebim gözyaşı helelik Mevlâ kerim
Ahdime ulaşmadım kalmadı dizde ferim
Tükettin umudumu günümü ihtiyarlık

İSMETÎ'yim neyleyim yarına aklım ermez
Dünyamız kararıyor gözlerim fazla görmez
Doktorlar aciz kaldı ilâçlar fayda vermez
Herhalde alacaksın canımı ihtiyarlık

21 Ekim 1996

-59-

GİDİYORUM

Yakınlarım beklemesin bir gün dönüp gelir diye
Karşımızda yüce dağlar yola düştüm gidiyorum
Misafirlik sona erdi yalnızlığım benim niye
Kaderimle beraberce bile düştüm gidiyorum

Ta Adem'den beri böyle olan şeyler yoktur yeni
Doğum fani ölüm gerçek aldatmasın dünya seni
Senelerdir feryat ettim anlamadı kimse beni
Bunca insan arasında dile düştüm gidiyorum

Bilinmeyen gerçekleri düşünenin aklı durur
İlahiye boyun büken kul olanlar haklı durur
Sorarsanız söyleyemem nice sırlar saklı durur
Bilmediğim bir acayip hala düştüm gidiyorum

İSMETİ'yim şöyle baktım yaman soğuk var havada
Bahar sonu kış geliyor tane tane kar havada
Sonsuzluğa doğru yönüm fırtınalı bir havada
Dağı aştım uzun vadi çöle düştüm gidiyorum

1 Mart 1997

-60-

ŞAKŞAKÇILAR

Kimden çıkar umdularsa oluyorlar onun dostu
Nice dümen dönderip de sahnelerde rol aldılar
Başlarını bürüyüp de giymişler bir kuzu postu
Kör şeytanı pir sanarak ondan öyle el aldılar

Kayaları fırlatırım taşımız az taş olmadı
Şu gördüğüm manzaradan gönlümüz hiç hoş olmadı
Şakşakçının alkışında gayretleri boş olmadı
Her devirde yer buldular paylarını bol aldılar

İSMETİ'nin arkasından uzattılar dillerini
Nerde mangal gördülerse savurdular küllerini
Halka zulüm edenlerin çok öptüler ellerini
Yağ yakarak ilerleyip epeyce bir yol aldılar

20 Nisan 1997

-61-

SİTEM

Ecdadımız rahat değil çıkmak ister mezarından
Şu toprağa kulak verip o sesleri duymadılar
Senelerden beri böyle milletimin üzerinden
İçti içti kanmadılar, yedi yedi doymadılar

Verdiğimiz yetkilerle yapıyorlar bize tasa
Altlarında koca koltuk önlerinde ceviz masa
Elleriyle şöyle çizip dediler ki "İşte yasa!"
Koydukları kurallara kendileri uymadılar

Ne düğünde konuştular ne bayramda barıştılar
Biri gitti biri geldi zulüm etti yarıştılar
Kızımızın başındaki başörtüye karıştılar
Çekilmişiz köşemize halimize koymadılar

İSMET'îyim neyleyim ki bizler ise verdik oyu
Hiç bakmadık kimliğine nerelidir nedir soyu
Kucakladık başımızda çok gezdirdik yıllar boyu
Her nedense onlar bizi bir adamdan saymadılar

4 Mayıs 1997

-62-

BİLİR BUNU

Sülâlem şehit olmuş cephelerin ardında
O savaşta sağ kalıp gelenler bilir bunu
Torunları perişan dedesinin yurdunda
Düşünüp derinlere dalanlar bilir bunu

Gerçeği söyleyenin kesilir orda sesi
Güzelin güzellikten bir başka olur nesi
Kanımızla sulandı vatanın her köşesi
Çaresizlik içinde olanlar bilir bunu

İSMETÎ âşık isen doğrusu nedir söyle
Çoğunluk ağlar iken azınlık güler böyle
Adalet hukuk varsa haksızlık olmaz öyle
Baskıların altında kalanlar bilir bunu

22 Mayıs 1997

-63-

YÜREĞİMİN YARASINDA

Sevenlerim soruyorlar "O sevgilin nerde?" diye
Güller gibi görünüyor yaprakların arasında
Mezarını arıyorum acep hangi yerde diye
Bilmem nasıl anlatayım toprakların arasında

Benim gibi dertli varsa konuşalım gelsin beri
Ara sıra yokluyorum o doğduğu güzel yeri
Kuşlar gibi uçup gitmiş daha dönüp gelmez geri
Bin bir türlü çile vardır bu sevdanın töresinde

İSMETİ'yim neleyim ki böyle oldu ömrüm heder
Şöyle durup düşünürken artmaktadır bende keder
Ne sabırın yeri kaldı ne teselli fayda eder
Senelerdir sızı durur yüreğimin yarasında

11 Temmuz 1997

-64-

NE DEYİM

Yaşadığım devirde yolsuzluklar gördükçe
Sabrımın sınırında zorlanıyom ne deyim
Neyleyim soyguncular devlet malı vurdukça
Dolup taşan öfkemden arlanıyom ne deyim

Neme gerek diyemem bırakmaz öyle dinim
Vebal ile ölürsem dar gelir yerde sinim
Karaya beyaz demem inadım böyle benim
Haksızların gözünde horlanıyom ne deyim

İSMET'yi sorarsan kaygılar dolu başı
Çoklarına rastladım bakışı yaman şaşı
Şöyle durup düşündüm dünya değirmen taşı
O döner ben beraber fırlanıyom ne deyim

24 Eylül 2000

-65-

BU SAYFA

Atılan adımların bir ölçüsü olmalı
Yanıp ışık tutmalı yolunuza bu sayfa
Evlenecek adaylar ahde sadık kalmalı
Birer örnek olmaz mı halinize bu sayfa

İkiniz de siz sizi gönülden sevin sayın
Aranıza girmesin fırsat bulup hiç hayın
Hatıranız olarak hayat boyu saklayın
Dilerim türkü olsun dilinize bu sayfa

Hiç de yakın olmayın eğri olan izlere
Belki ölmüş olurum dua edin bizlere
Ezgilere çevirin izin verdim sizlere
Deyişlerle yaşasın telinizde bu sayfa

İSMETÎ der evlilik sanmayın kolay iştir
Kulun mutlak kaderi birisini seçmiştir
Evleneli aradan elli sene geçmiştir
Bir vefanın belgesi elinizde bu sayfa

8.Ekim 2000

-66-

AĞIR GELİR

Köyümdeki insanlar göçüp gitmiş nereye
Derler ki; "O âlemden ruhları çağır, gelir."
Kırık fincan kalmıştır geçen günden geriye
Üzerimde taşısam sanırım uğur gelir

Düğünlerde el ele halay çeker oynardık
Beyaz mendil sallayıp bıyık bükerek oynardık
Bastığımız yerleri sanki yıkar oynardık
Hayal olan o günler ölümden ağır gelir

İSMET'iyim olmuşum bu günlere yoz gibi
Geçmişini düşünürken eriyorum tuz gibi
Hal bilmez arasında donuyorum buz gibi
Ondan mı ölen insan mezara soğur gelir

24 Mart 2001

-67-

ERMİŞLERİN

Velilere ulaşmaya bilenlerden yol öğrenip
Dileklerim budur benim yanlarına varabilsem
Bildiklerim bana yetmez dillerinden dil öğrenip
Ederler mi bize himmet bu suali sorabilsem

Deli gönül uslanmıyor sorarsanız zor haldayım
Manadaki güzelliği görmüyor kör haldayım
Nefsim ile savaşım var çok karışık bir haldayım
O ilâhi çizgilerde sabır edip durabilsem

Gelenler bir kayıp arar faniliğin burasında
Sıralanmış bekliyorlar herkes kendi sırasında
Nice yıldır geziyorum gölgelerin arasında
Kalp gözümü şöyle açıp gerçekleri görebilsem

İSMET'İN kim bilecek sevdalanmış böyle halın
Düşüncenin dili ince hiçbir zaman olmaz kalın
Duraklarda hiç durmadan başım açık ayak yalın
Ermişlerin mekânına ter dökerek erebilsem

27 Mart 2001

-68-

DÜŞÜNCEMİN TERİ

Biliyorsan doğruları bilmeyene de dünyada
Karanlığa ışık tutan insanların eri inan
Gayesiz bir kimse değil insan oğlu bu dünyada
Gölgelerle oynayanlar boşluktaki biri inan

Gelip geçen garip yolcu yere göğe baktı geçti
Şöyle durup düşünürüm boş işlerin vakti geçti
O kıymetli nice zaman sular gibi aktı geçti
Oynamaya vermediler bize böyle yeri inan

İSMET'îyim marifettir yön arayıp yola gelmek
Bülbüllere şayestedir kanat açıp güle gelmek
Mevlâmızın ruhsatıdır dil öğrenip dile gelmek
Kalemimin mürekkebi düşüncemin teri inan

30 Mart 2001

-69-

AVRUPA

Gece değil güpegündüz sanki yatmış uyuyoruz
Dalgınlara kamçı olsun bu seferki yazım burda
Doğrulardan uzaklaşıp yanlışlara uyuyoruz
Bilmiyorum hata mıdır söylediğim sözüm burda

Avrupa'ya yaklařtıķça kendisine katmaz bizi
Dostluğuna inanırız yar başında tutmaz bizi
Nice yıldır oyalıyor neden kabul etmez bizi
zmze dönmeliyiz başka yoktur zm burda

İSMET'yi yaramızı uzaktaki el saramaz
"Kore" dedi hemen koştuk onlar ise hiĉ aramaz
ylesinden gelen yardım ülkemize o yaramaz
Yüze glen insanları tutmaz oldu gözüm burda

5 Nisan 2001

-70-

SÖZ KÂR ETMEZ

Haya denen damarlar çatlamış ta derinden
Nasırlanmış yüzlere söz kâr etmez neyleyim
Kafatası çürümüş kokuyor her yerinden
Böylesi beyinlere tuz kâr etmez neyleyim

Bizler bizi aldattık çok kullandık "He!"leri
Kötülere özendik yazabilsem neleri
Oyunlarla eğlendik gidemedik ileri
Şaşkın olan yolcuya iz kâr etmez neyleyim

İSMET'îyim gördüm ki ne acaip durum var
Düşünceler değişti dilden dile yorum var
Sorumlular kim ise soracağım sorum var
Ezgilerle söylesem saz kâr etmez neyleyim

6 Nisan 2001

-71-

DIŞ BİLİYOR

Kötülerden duyduğum iftiradır yalandır
Tarihime yazılan şanıma diő biliyor
Yaptıkları işlerde devlet malı talandır
Baş üstünde oturup canıma diő biliyor

Köşeleri tutmuşlar sayıları çok gibi
Ülkemizde yaşarız hiç hakkımız yok gibi
Gözlerine batarız zehirli bir ok gibi
Kökümü kesmek için sonuma diő biliyor

An olup uyanacak uykuya dalan insan
Hürriyeti seçecek baskıda kalan insan
Bakıyorum arada kimliksiz olan insan
İşi gücü bırakmış dinime diő biliyor

İSMETİ'yim gördüm ki karanlığı severler
Dilleri dönüyorsa kötülerini överler
Tarihimi okurken dudağını geverler
Yarınma doğacak gününe diő biliyor

12 Nisan 2001

-72-

VARIMIŞ

Kim bilirdi görecektin uzaklarda olan yeri
Şansınızda gurbet eller varımış yavrum varımış
Gönlümüzün neşesiydin sen doğduğun günden beri
Evlâdından ayrı kalmak zorumuş yavrum zorumuş

Kız evlâdı kuşa benzer ocağından uçar gider
Anasına babasına derin yara açar gider
İlâhi bir emir böyle ne yapsın ki naçar gider
Şu dünyamız kahır yüklü yerimiş yavrum yerimiş

İSMETÎ'yim neyleyim ki dönüşümün vakti oldu
Evimizin huzuruydun o günlerin şimdi n'oldu
Ayrılmamız ağır geldi öfkelenim içim doldu
El içinde ağlaması arımış yavrum arımış

14 Nisan 2001

-73-

DAVUL

Davarların üzerinden yüzülen o deridensin
Bu hal nedir hele söyle dövmesinler davul seni
Bilmiyorum neredeki acep hangi sürüdensin
Çomak vuran ele söyle dövmesinler davul seni

Olanları akıl almaz ne acayip iştir böyle
Bir kasnağa gerilmişsin neden için boştur böyle
Başkasının ıstırabı diğerine hoştur böyle
Çektiklerin çile söyle dövmesinler davul seni

İSMETİ'ym öğrendim ki haksızlıkla geçmiş çağlar
Tutup seni döven insan kendisine çıkar sağlar
Sesinizi duyar duymaz öfkelenip zurna ağlar
Halden bilen kula söyle dövmesinler davul seni

21 Nisan 2001

-74-

ALINMAZ

Yarınlarda umut yoktur yaşamak bir kıl üstünde
Tabip isen dikkat eyle her damardan kan alınmaz
Gelen burda baki değil kimse kalmaz yol üstünde
Haller ile hazır olmak Azrail'den gün alınmaz

Akıl vermek haddim midir ne söylesem gönül sana
Derin saygı duyacağım kim verirse fikir bana
Cehalet çok kötülüktür öfke ile girme kana
O Allah'ın emaneti kul eliyle can alınmaz

Hesabını yanlış yapma muhanete iş düşmesin
Mazlumların ahı yaman gözlerinden yaş düşmesin
Namus kulun kalesidir duvarından taş düşmesin
Efendilik güzel şeydir şeytanlıkla şan alınmaz

İSMETÎ' der çıkarıcının ölçüsünde karar olmaz
Kanaattır yeter kula aç gözlükte yarar olmaz
Sevda oldu sermayemiz bu pazarda zarar olmaz
Gönül kazan kâr edersin her yerde bir han alınmaz

22 Nisan 2001

-75-

GÖZ

Göz Mevlâ'nın nurundandır onunla hiç şaka olmaz
Göz hikmetin izindedir onun doğru yolu vardır
Göz süzölmüş sıvılardan içinde bir leke olmaz
Göz hayatın ta kendisi bildim böyle hali vardır

Göz çileler çeken görse yüreğini dağlar orda
Göz kanayan yaraları mendil sarıp bağlar orda
Göz acıya dayanamaz ağlayanla ağlar orda
Göz söz ile anlatılmaz derinlerde dalı vardır

Göz kıymetli hazinedir bilmiyoruz acep niye
Göz sevdiği kimseleri istiyor ki etkiliye
Göz oluşın olayları aktarıyor yetkiliye
Göz beyinin habercisi telefonu teli vardır

Göz çizilen doğrulara doğru bakar eğri görmez
Göz yan yana iki kardeş cisimleri ayrı görmez
Göz mazlumun yanındadır onu ayrı gayrı görmez
Göz konuşur gözler ile onun özel dili vardır

Göz olmasa bu İSMETÎ nasıl bulur doğru yolu
Göz diyor ki "Arıyorsan tüm bilgiler bende dolu."
Göz olmazsa sanatkârın iş yapmaya kalkmaz kolu
Göz dünyada okutulan ilimlerde eli vardır

27 Nisan 2001